

1 Kr 3,1-15
Šalomounovo přání

1. čtení: Př 8,12-36

kázání: 1Kr 3,1-15

Bratři a sestry

většinu z vás vidím poprvé...v tomto roce 2016. Tak by se až hodilo Vám něco hezkého popřát do nového roku. Člověk se tomu tak nějak nevyhne. Když někoho potkáte na začátku roku, je slušností mu něco popřát. No jo, ale co? Co bych vám měl přát? Něco, co si myslím, že je pro vás dobré? Co já vím, co je pro vás dobré. Tak to, co byste vy sami chtěli? To by bylo zajímavé, před tím popřáním se nejdřív zeptat: A co bys tak chtěl v tom novém roce, abych ti to mohl přát? A tak jsme mohli z Bible číst vlastně příběh přesně o tomhle. Bůh se ptá Šalomouna, co by mu tak on, Bůh, mohl dopřát.

Král Šalomoun. Už jste o něm asi slyšeli. Máme ho v mysli, ve vzpomínkách, jako toho moudrého pana krále, který dokázal rozsoudit ty dvě matky, kterým ale přežilo jen jedno dítě. A on to tak (mile?) rozsoudil. Taky že napsal moudré věci, jako třeba knihu Kazatel. Postavil Boží chrám v Jeruzalémě. A někdo i ví, že z hlediska víry nakonec Šalomoun špatně dopadl. Někde jsem slyšel, že Bible je jako voda. Že je tak mělká a bezpečná, že se v ní ani dítě neutopí a může se v ní směle brouzdat a hrát si. Zároveň je prý tak hluboká, že ani nejvzdělanější a nejmoudřejší mudrc se nikdy nepotopí až na dno. Na příběhu krále Šalomouna je to vidět. Na první pohled hezký příběh o tom, jak si člověk dobře vybral, když mu Pán Bůh dal nabídku. Že si vybral moudrost, vnímavé srdce při rozhodování a vládnutí. Tedy něco pro druhé, nejen pro sebe. Hezký příběh. Tak děti, vidíte? Moudré srdce je důležité. Můžeme si zazpívat písničku: Moudrost mi pane dávej. Ale při hlubším ponoření se do příběhu zjistíme, že je to mnohem složitější. Že Šalomoun je mnohem složitější než moudrý pan král, který dobře rozsoudil dvě mámy. Už v té části příběhu, kterou jsme četli, se dovídáme divné věci. Šalomoun si vzal za ženu dceru egyptského krále. Ano, moudrý politický tah. Proč spolu bojovat, když se můžou milovat? Make love not war. Ale tohle nebyla cesta, po které se měli Izraelci vydávat v rámci mírového soužití. Bůh to výslovně zakázal, aby si Izraelec bral za ženu cizinku. Druhá věc: Četli jsme, že Šalomoun obětoval někde v Gibeonu tisíc zápalných obětí. To je hezké. Ale komu to obětoval? To se tam nepíše. No tak asi Bohu, ne? Určitě? Asi lepší varianta. Ale pořád úplně špatná. Král nesměl obětovat. Král neměl právo míchat se do věcí náboženského kultu. O pár stránek dřív zkusil král Saul něco podobného, mnohem menšího, a Bůh ho za to odsoudil. Škaredě. To třetí. "Šalomoun miloval Hospodina. Řídil se nařízeními svého otce Davida, až na to, že obětoval a páčil kadidlo na posvátných návrších." Tady je to napsáno už přímo. Miloval Boha ale neměl problém si zahrávat i s jinými bohy. Zní to jako svobodný multináboženský dialog. Taky příčina pádu celého národa. A mohli bychom pokračovat. Hodně dlouho. Šalomoun nebyl jen milý moudrý pan král. Vlastně skoro vůbec. V mnoha věcech to byl hnusný člověk. Zbabělec a vrah. Proč to říkám? K takovému, i k takovému, člověku Bůh přichází. Tedy: snad i ke mně. A Šalomoun si mohl něco přát. Další divná věc. Bůh chtěl, aby nad Izraelem vládl dobrý král. Proč mu tedy dává svobodu? Tak šílenou svobodu? Proč se ho vůbec ptal? Vždyť přece Bůh ví nejlíp, co potřebujeme. Tak ať nám to dá. Hmmm. Asi ne. Asi to takhle s Pánem Bohem nefunguje, že by rozhodoval za nás. Bůh nás lidi bere vážně jako svobodné partnery. Dobře, Šalomoun si vybral. A Bohu se to líbilo. A ještě mu přidál.

Co my? My nejsme králové a trošičku, malinko pochybuju, že se nám dneska večer zjeví ve snu Bůh a bude se ptát, co bychom rádi. A nebo naopak vůbec nepochybuju? Jsme v úplně stejné situaci jako Šalomoun? Ano. Jsme. Nejsme králové ani prezidenti nad národem. Zato se ale máme královsky. Minimálně si žijeme královsky. Doslova. Jíme kdy a co chceme, můžeme si vybírat, co nám chutná a co ne. Bydlíme v teple, s teplou vodou. V bezpečí chráněni vlastní armádou a policií, kterou si platíme. Rozhodujeme sami, co uděláme s penězi a s časem. Dokonce se spoustou volného času. Atd. atd. Bratři a sestry, my všichni žijeme jako králové. A v této naší demokracii, my všichni jsme králové s velikou mocí.

A ježíš říká: (Matouš 7:7) Proste, a bude vám dáno; hledejte a naleznete; tlučte a bude vám otevřeno.

Tak dobře. Co tedy máme komu přát do nového roku? To není bezvýznamná otázka. Když si uvědomíte, že každý okolo vás je tak trochu král. A že každý z nás má velikou moc Pána Boha prosit a bude mu dáno. Co mám komu přát do nového roku? Nebo je to novoroční přání jen taková blbost? Pokud ano, nedělejte to. Pokud

ne, berte to vážně. Naše modlitby bere Bůh amrtelně vážně. A přání a modlitba má jít ruku v ruce. Co ti mám tedy přát? Za co se mám pro Tebe modlit? A co mám přát sobě a za co se mám modlit sám pro sebe? Přesně podle Ježíšova: miluj svého bližního, jako sám sebe.

My víme, alespoň většinou, co je dobré a co špatné. A přejeme sobě i druhým hodně štěstí a zdraví...do nového roku. To je dobré. Ale co je nejlepší? Co je nejdůležitější? Co Ti, Bože, odpovím dnes v noci, až se mě zeptáš, co si přeju? A co chci přát i druhým? Co je to nejvíc? Co jako král svého života, Bože, pod Tvojí svrchovanou vládou, co pro sebe žádám? A pozor, pokud si něco opravdu přeješ, opravdu chceš, pak to i opravdu děláš.

Je to na Tobě, člověče. Bůh ti dal v tomto svobodu. Obrovskou svobodu. Obrovskou moc. Obrovskou zodpovědnost. Tak, co to bude? Zdraví, bohatství a klid? Ano, to je dobré. Ale není to to nejlepší. Bůh říkal Šalomounovi: "Protože jsi žádal o toto a nežádal jsi pro sebe ani dlouhý věk ani jsi nežádal bohatství, ba ani jsi nežádal bezživotí svých nepřátel, ... Zdraví, bohatství a klid není to nejlepší, co si můžeme přát. Tak co? Moudrost? Asi lepší. Víte, nemám v plánu Vám říci, co je pro vás a pro vaše bližní to nejlepší. Co si máte přát, za co se máte modlit. Bůh nám všem dal v tomto svobodu. A spoustu příběhů a příkladů v Bibli, jako ukazatele, kudy ano a kudy ne. A některé ty ukazatele jsou myslím už velmi blízko cíle.

Miluj svého bližního, jako sám sebe. Chci tvá nařízení dodržovat, Hospodine, jen mě nikdy neopouštěj! Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! A tak zůstává víra, naděje a láska, ale největší z těch tří je láska.

Bratři a sestry, králové a královny, prosím, zapomeňte na: hodně štěstí a zdraví do nového roku. Máte na víc. Amen